

**Sygn. akt IV P 1489/21**

# WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Koziół

Protokolant: Grzegorz Łado

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2022 r. we Wrocławiu

połączonych spraw

z powództwa: **M. F.**

przeciwko: **(...) Spółka z.o.o. z siedzibą w S.**

o zapłatę wynagrodzenia

oraz z powództwa: **A. K.**

przeciwko: **(...) Spółka z.o.o. z siedzibą w S.**

o zapłatę wynagrodzenia

**I zasądza na rzecz powódki M. F. od strony pozwanej (...) Spółka z.o.o. z siedzibą w S. kwotę 9.720,00 zł (dziewięć tysięcy siedemset dwadzieścia złotych i 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia;**

**II w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie z powództwa M. F. umarza;**

**III zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki M. F. kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

**IV nieuiszczonymi kosztami sądowymi w sprawie z powództwa M. F. obciąża Skarb Państwa;**

**V w wyroku w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 9.654,64 zł;**

**VI zasądza na rzecz powódki A. K. od strony pozwanej (...) Spółka z.o.o. z siedzibą w S. kwotę 9.411,00 zł (dziewięć tysięcy czterysta jednaście złotych i 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia;**

**VII w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie z powództwa A. K. umarza;**

**VIII zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki A. K. kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

**IX nieuiszczonymi kosztami sądowymi w sprawie z powództwa A. K. obciąża Skarb Państwa;**

***X wyrokowi w punkcie VI nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.515,28 zł.***

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 lipca 2021 r. **powódka M. F.** wniosła o zasądzenie kwoty 9.842,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł.

Uzasadniając swoje powództwo powódka podniosła, że była zatrudniona w (...) sp. z o.o., jako pielęgniarka. Na podstawie Polecenia Ministra Zdrowia z 1.11.2020 r. przekazane były podmiotom leczniczym środki finansowe z przeznaczeniem na osoby wykonujące zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej, w wysokości 100% wynagrodzenia, nie więcej niż 15.000 zł. Wynagrodzenie powódki za listopad i grudzień 2020 r. wynosiło 15.730,86 zł brutto. Powódka nie otrzymała dodatkowego świadczenia ze środków z NFZ w należnej jej wysokości za listopad 2020 r. i grudzień 2020 r., a jedynie za listopad 2020 r. w kwocie 3326,50 zł brutto, zaś za grudzień 2020 r. w kwocie 2562,12 zł brutto. Wskazała, że co prawda otrzymała również od pozwanej kwotę 3075,05 zł za listopad 2020 r. oraz kwotę 3370,47 zł za grudzień 2020 r., jednakże są to kwoty niezależne od dodatkowego świadczenia z NFZ. Wskazała, że pozwany od świadczeń z NFZ bezpodstawnie potrącił świadczenia wypłacone jako dodatek (...) Syndyk, które wynikały z zarządzenia Syndyka z 30.10.2020 r.

Pozwem z dnia 7 lipca 2021 r. **powódka A. K.** wniosła o zasądzenie kwoty 9532,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł.

Uzasadniając swoje powództwo powódka podniosła, że była zatrudniona w (...) sp. z o.o., jako pielęgniarka. Na podstawie Polecenia Ministra Zdrowia z 1.11.2020 r. przekazane były podmiotom leczniczym środki finansowe z przeznaczeniem na osoby wykonujące zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej, w wysokości 100% wynagrodzenia, nie więcej niż 15.000 zł. Wynagrodzenie powódki za listopad i grudzień 2020 r. wynosiło 15.951,83 zł brutto. Powódka nie otrzymała dodatkowego świadczenia ze środków z NFZ w należnej jej wysokości za listopad 2020 r. i grudzień 2020 r., a jedynie za listopad 2020 r. w kwocie 4431,04 zł brutto, zaś za grudzień 2020 r. w kwocie 1988,26 zł brutto. Wskazała, że co prawda otrzymała również od pozwanej kwotę 3672,16 zł za listopad 2020 r. oraz kwotę 2966,71 zł za grudzień 2020 r., jednakże są to kwoty niezależne od dodatkowego świadczenia z NFZ. Wskazała, że pozwany od świadczeń z NFZ bezpodstawnie potrącił świadczenia wypłacone jako dodatek (...) Syndyk, które wynikały z zarządzenia Syndyka z 30.10.2020 r.

W odpowiedzi na pozwy strona pozwana (...) **sp. z o.o. w upadłości w S.** (k.103) wniósł o oddalenie powództw w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że powódki, jako osoby wykonujące zawody medyczne, zatrudnione u strony pozwanej, która została przekształcona w szpital dedykowany realizacji świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów z podejrzeniem lub potwierdzonym zakażeniem (...)2, spełniały kryteria określone w poleceniu Ministra Zdrowia i były uprawnione do otrzymania dodatkowego świadczenia za miesiące listopad i grudzień 2020 r.

Wskazał, że przysługujące powódce M. F. i powódce A. K. dodatkowe świadczenia zostały im w całości wypłacone – za listopad w dniu 17.12.2020 r. i w dniu 8.02.2021 r., zaś za grudzień 2020 r. – w dniu 20.01.2021 r. i w dniu 8.02.2021 r.

Wyjaśnił, że przy założeniu, że kwoty wypłacone powódkom w grudniu 2020 r. i styczniu 2021 r. nie stanowiły dodatkowego świadczenia, o którym mowa w poleceniu Ministra Zdrowia, wyliczenie brakującego świadczenia dla powódek przedstawia się następująco: dla powódki M. F. kwota 9720 zł brutto, zaś dla powódki A. K. kwota 9411 zł brutto.

Pozwany stanowczo zaprzeczył, by środki wypłacone w grudniu 2020 r. i styczniu 2021 r. tytułem dodatkowego świadczenia stanowiły jakies inne świadczenie, niezależne od świadczenia, o którym mowa w Poleceniu Ministra

Zdrowia. Podkreślił, że wydanie przez Syndyka Zarządzenia z 30.10.2020 r. miało ścisły związek z zapowiedziami przedstawicieli władz publicznych z jesieni 2020 r., że takie dodatki będą wprowadzone. Doceniając zaangażowanie zespołu pracowników Syndyk zdecydował o wcześniejszej, zaliczkowej wypłacie tego świadczenia osobom zatrudnionym. Zaliczkowe wypłaty zostały dokonane ze środków własnych spółki, a wypłat dokonano w grudniu 2020 r. i styczniu 2021 r., albowiem pieniądze z NFZ zostały przekazane dopiero w lutym 2021 r. Kwestię wypłaty świadczeń regulowało Zarządzenie Syndyka z 30.10.2020 r., zmienione następnie, celem dostosowania do treści Polecenia Ministra Zdrowia z dnia 1.11.2020 r., Zarządzeniem Syndyka nr (...) z dnia 1.11.2020 r. Zarządzenie to zostało przekazane m.in. Związkowi Zawodowemu (...)

W piśmie procesowym z dnia 3.12.2021 r. powódki zakwestionowały Zarządzenie Syndyka nr (...) z dnia 1.11.2020 r. wskazując, że kwestionują zarówno powstanie dokumentu w dacie 1.11.2020 r. i wskazanych okolicznościach, jak i jego treść. Wskazały, że treść zarządzenia z 30.10.2020 r. została ustalona między pracownikami/zleceniobiorcami i pozwanym podczas spotkania 26.10.2020 r. na terenie (...) i zostało one doręczone pracownikom.

Podkreśliły, że w odpowiedzi na wezwania do zapłaty Syndyk nie powoływał się na zarządzenie z 1.11.2020 r., nie nawiązywał do niego, pomimo wskazywania przez powódki, że żaden zapis zarządzenia z 30.10.2020 r. nie nawiązuje do wypłaty przyszłego dodatkowego świadczenia z NFZ. Podkreśliły również, że wbrew stanowisku Syndyka, w dniu 26.10.2020 r. odbyło się spotkanie w (...), co potwierdza korespondencja sms między A. K. a P. S..

W piśmie z 3.02.2022 r. powódki cofnęły wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego i zaakceptowały wyliczenia pozwanego zawarte na stronie 10 odpowiedzi na pozew (k. 262).

Na rozprawie w dniu 24.03.2022 r. powódki **ograniczyły żądanie pozwu do kwot wskazanych na stronie 10 odpowiedzi na pozew.**

#### **Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:**

M. F. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. i u jego poprzedników prawnych. W okresie od 1.11.2020 r. do 31.12.2020 r. pracowała jako pielęgniarka koordynująca i nadzorująca pracę innych pielęgniarek, na bloku operacyjnym i w dziale anestezjologii.

A. K. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. od 31.10.2019 r. do 31.10.2022 r. W okresie od 1.11.2020 r. do 31.12.2020 r. pracowała w wymiarze 1/2 etatu, jako pielęgniarka anestezjologiczna.

W dniu 30.06.2020 r. ogłoszono upadłość (...) sp. z o.o.

Dowód: bezsporne, a nadto:

dokumenty w aktach osobowych powódek

Wynagrodzenia u strony pozwanej były w porównaniu z wynagrodzeniami pracowników innych okolicznych jednostek medycznych stosunkowo niskie. Syndyk masy upadłości pozwanej już od lipca 2020 r. podejmował czynności w celu utrzymania personelu w szpitalu pomimo upadłości, celem korzystnego sprzedania przedsiębiorstwa, utrzymania miejsc pracy i obsługi medycznej pacjentów. M. F. złożyła wypowiedzenie swojej umowy o pracę, A. K. negocjowała pracę w innym szpitalu. Obie powódki pozostały w pracy u pozwanej z uwagi na przyznanie podwyżek.

Dowód: wyjaśnienia M. F. k. 271 v

wyjaśnienia A. K. k. 272

wyjaśnienia pozwanego k. 273

Decyzjami Wojewody (...) z dnia 20 października 2020 r. oraz z dnia 30 października 2020 r., pomimo upadłości przemianowano stronę pozwaną na szpital jednoimienny – szpital zakaźny dla pacjentów covidowych.

Syndyk zaskarżył decyzję, albowiem szpital borykał się z licznymi problemami z uwagi na upadłość.

Dowód: Decyzje Wojewody (...) k. 26-27,28-29

wyjaśnienia pozwanego k. 273

Wobec przemianowania szpitala na jednoimienny, wśród personelu pojawiła się ogromne obawy przed pracą z nosicielami wirusa (...)2 w nieprzygotowanym do tego szpitalu.

Wielu członków personelu udało się na zwolnienia lekarskie. Pozostali pracownicy byli bardzo obciążeni pracą.

W dniu 25.10.2020 r. pracownicy pozwanego Centrum wystosowali pismo do Wojewody (...), w którym wskazywali na niespełnianie przez szpital wymogów architektonicznych i sanitarno – epidemiologicznych do pełnienia funkcji szpitala zakaźnego, a także wskazali, że szpital nie posiada lekarza epidemiologa ani koordynatora odpowiedzialnego za przeszkolenie personelu. Podkreślili, że ilość personelu jest dramatycznie niewystarczająca, i że są kompletnie nieprzygotowani pod względem kadrowym, merytorycznym i technicznym. Podnieśli, że praca w takich warunkach zagrażała będzie bezpieczeństwu personelu, pacjentów i mieszkańców powiatu (...).

Część pracowników poszukiwała innej pracy.

Pracownicy domagali się dodatków, ponieważ zarabiali mało w stosunku do innych szpitali, byli bardzo obciążeni z uwagi na nieobecność części kadry, a nadto mieli liczne obawy z uwagi na przekształcenie szpitala w jednoimienny.

Dowód: pismo z 25.10.2020 r. k. 32-33

korespondencja SMS k. 220

zeznania M. G. k. 228v

zeznania B. G. k. 230

zeznania J. W. k. 268 v

zeznania M. Z. k. 269v

zeznania M. W. k. 270

zeznania B. B. k. 270v

wyjaśnienia M. F. k. 271 v

wyjaśnienia A. K. k. 272

Syndyk chciał uniknąć paniki personelu i zapewnić pozostanie kadry pracowniczej szpitala, tym bardziej, że finalizowana była właśnie umowa sprzedaży przedsiębiorstwa upadłej spółki. Najkorzystniejsza finansowo jest sprzedaż działającego szpitala, do tego potrzebny jest pracujący personel.

Z uwagi na epidemię wirusa (...)19, w środkach masowego przekazu pojawiły się w tym czasie zapowiedzi przeznaczenia dodatkowych środków dla szpitali, z przeznaczeniem na dodatki do wynagrodzeń dla personelu medycznego - osób mających kontakt z pacjentami zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie covid-19.

Dowód: zeznania B. G. k. 230

zeznania J. W. k. 268 v

wyjaśnienia pozwanego k. 273

W dniu 26.10.2020 odbyło się w Centrum spotkanie Syndyka i części pracowników, na którym Syndyk zadeklarował wypłatę dodatkowych środków dla osób zatrudnionych, które będą kontynuowały pracę przy pacjentach zarażonych wirusem (...)2.

Po zebraniu odbywały się dalsze spotkania, w mniejszych grupach, podczas których odbywały się negocjacje z przedstawicielami poszczególnymi grup zawodowych pracowników dotyczące wysokości stawek za godzinę.

Dowód: korespondencja SMS k. 220

zeznania M. G. k. 228v

zeznania B. G. k. 230

zeznania J. W. k. 268 v

zeznania M. W. k. 270

zeznania B. B. k. 270v

wyjaśnienia M. F. k. 271 v

wyjaśnienia A. K. k. 272

wyjaśnienia pozwanego k. 273

W dniu 30.10. 2020 r. (...) Sp. z o.o. w upadłości wydał Zarządzenie nr (...) w sprawie przyznania dodatku COVID-19, zgodnie z którym z dniem 31.10.2020 r. osobom wykonującym osobiście zawody medyczne niezależnie od formy zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w upadłości oraz pracownikom działalności podstawowej, innym niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, które mają bezpośredni kontakt z pacjentami zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie wirusem (...)2, w tym uczestniczą w transporcie tych pacjentów, bądź wykonują czynności związane z utrzymaniem w prawidłowym stanie technicznym budynku A i Oddziału (...)2 przysługuje dodatek do wynagrodzenia za każdą przepracowaną godzinę przy zwalczaniu (...)2 we wskazanej w tabeli wysokości. Osobom wskazanym w Zarządzeniu, które nie mają bezpośredniego kontaktu z pacjentami zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie wirusem (...)2, zatrudnionym w działach (...), POZ, Administracja, Dział Techniczny, Rehabilitacja, laboratorium, Nocna i Świąteczna Opieka Zdrowotna, Poradnie Specjalistyczne, przysługuje dodatek kwotowy do wynagrodzenia w wysokości 500 zł brutto. Dodatek godzinowy i dodatek kwotowy wypłacany jest co miesiąc w terminie wypłaty wynagrodzenia. Podstawą wypłaty dodatku godzinowego jest w przypadku osób zatrudnionych na umowę o pracę zaakceptowany przez Koordynatora Oddziału (...)2, bądź kierownika działu, wykaz przepracowanych godzin.

Zarządzenie weszło w życie 31.10.2020 r. Dodatki godzinowe miały być wypłacane od 31.10.2020 r., zaś dodatki kwotowe – od 1.11.2020 r.

Informacja o Zarządzeniu z 30.10.2020 r. została przekazana pracownikom, w tym powódkom, powódka M. F. otrzymała informację i Zarządzenie od pracodawcy i przekazała je podwładnym, w tym powódce A. K.. Było ono udostępnione w dyżurce.

Zarządzenie było rozsyłane mailowo.

Dowód: Zarządzenie Syndyka z 31.10.2020 r. k. 16-18

zeznania M. G. k. 228v

zeznania B. G. k. 230

zeznania J. W. k. 268 v

zeznania M. Z. k. 269

zeznania M. W. k. 270

zeznania B. B. k. 270v

wyjaśnienia M. F. k. 271 v

wyjaśnienia A. K. k. 272

W dniu 1.11.2020 r. Minister Zdrowia wydał polecenie Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia na podstawie art. 42 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia funkcjonowania ochrony zdrowia w związku z epidemią (...)19 oraz po jej ustaniu, w którym polecił przekazanie wskazanym podmiotom leczniczym środków finansowych z przeznaczeniem na przyznanie osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, spełniającym określone warunki, dodatkowego świadczenia pieniężnego, wypłacanego miesięcznie, równego 100% wynagrodzenia danej osoby oraz nie wyższego niż 15.000 zł.

Dowód: Polecenie Ministra Zdrowia k. 9-15

Syndyk sporządził Zarządzenie nr (...) z dnia 1 listopada 2020 r. zmieniające zarządzenie z dnia 30.10.2020 r. W par. 2 Syndyk zmienił część zapisów zarządzenia z 30.10.2020 r. W paragrafie 5 wskazał, że w związku z poleceniem Ministra Zdrowia z dnia 1 listopada 2020 r. (...) postanawia się, że dodatek wypłacony w oparciu o par. 2 niniejszego zarządzenia Syndyka, zostanie zaliczony na poczet dodatkowego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w w/w poleceniu Ministra Zdrowia. Niniejsze zarządzenie zgodnie z jego treścią miało wejść w życie 1 listopada 2020 r.

Na zarządzeniu widnieje pieczęć Związku Zawodowego (...).

Dowód: Zarządzenie k. 226

Powyższe Zarządzenie, datowane na 1.11.2020 r., nie zostało sporządzone w dniu 1.11.2020 r. Prace nad nim trwały tygodniami. Pisanie Zarządzenia ukończono na w nieustalonej dacie, nie wcześniej niż na przełomie listopada i grudnia 2020 r.

Dowód: częściowo zeznania B. G. k. 230

częściowo zeznania J. W. k. 268 v

częściowo wyjaśnienia pozwanego k. 273

Informacja o sporządzeniu zarządzenia z 1.11.2020 r. nie została ogłoszona, wysłana ani przekazana powódkom w żadnej formie aż do złożenia przez Syndyka odpowiedzi na pozew.

Dostęp do tablicy ogłoszeń przy oddziale administracyjnym był w owym czasie bardzo ograniczony z uwagi na obostrzenia covidowe – rzeczy do oddziału wrzucało się do skrzynki, tak, by pracownicy mający kontakt z zakażonymi covid nie kontaktowali się z pracownikami oddziału administracyjnego osobiście. Informacje od administracji dla pielęgniarek przekazywała zwyczajowo oddziałowa.

Dowód: zeznania M. G. k. 228v

zeznania M. Z. k. 269

zeznania M. W. k. 270

zeznania B. B. k. 270v

wyjaśnienia M. F. k. 271 v

wyjaśnienia A. K. k. 272

M. F. otrzymała od pozwanego w dniu 17.12.2020 r. kwotę 3075,05 zł netto za listopad 2020 r. tytułem „Dodatek Syndyka (...) za 31.10\*30.11.2020”, zaś w dniu 20.01.2021 r. kwotę 3370,47 netto za grudzień 2020 r. tytułem „Dodatek (...) Syndyka za 12.2020”.

A. K. otrzymała od pozwanego w dniu 17.12.2020 r. kwotę 3672,16 zł netto za listopad 2020 r. tytułem „Dodatek Syndyka – (...) za 31.10- 30.11.2020”, zaś w dniu 20.01.2021 r. kwotę 3370,47 netto za grudzień 2020 r. tytułem „Dodatek (...) Syndyka za 12.2020” .

Dowód: wyciągi z rachunku M. F. k. 23 i 24

wyciągi z rachunku A. K. k. 70, 72 (akta dołączone o pierwotnej sygn. IV P 1490/21)

U strony pozwanej dodatki wypłacane na podstawie Zarządzenia Syndyka były nazywane: (...), zaś dodatki z NFZ (...)

Dowód: korespondencja mailowa k. 25

W piśmie z 29.12.2020 r. pracownicy Centrum, w tym powódki, zwróciły się do Syndyka o wypłatę dodatków ze środków NFZ w wysokości 100% wynagrodzenia.

Dowód: pismo z 29.12.2020 r. k. 30-31

W dniu 1.01.2021 r. przedsiębiorstwo spółki (...) sp. z o.o. w upadłości zostało sprzedane w postępowaniu upadłościowym kupującemu – (...) Szpitalowi (...) we W., zaś pracownicy zostali przejęci w trybie art. 23 (1) k.p., z tym, że przepis art. 23(1) par 2 k.p. nie ma zastosowania z uwagi na regulacje art. 317 ust. 2 zd. 2 ustawy z 28.02.2003 r. Prawo upadłościowe, jaki stanowi, że nabywca przedsiębiorstwa upadłego nie odpowiada za zobowiązania upadłego. Nabywca nie dokonał przejęcia żadnych długów, jakie wynikają z czynności upadłej spółki lub z czynności Syndyka, zarówno długów wymagalnych przed zawarciem umowy z 1.01.2021 r., jak i długów, jakie staną się wymagalne po tej dacie.

Dowód: umowa – akt notarialny z 1.01.2021 k. 182-196

W lutym 2021 r. (...) Sp. z o.o. w upadłości otrzymało środki z NFZ na wypłatę dodatkowych świadczeń w wysokości 100% wynagrodzenia personelu medycznego, w tym dla obu powódek.

Dowód: bezsporne

Tytułem „Dodatek C. 19 NFZ za 11.2020-rozliczenie” M. F. otrzymała za listopad 2020 r. kwotę 2433,09 zł netto, zaś tytułem „Dodatek C. 19 NFZ za 12.2020-rozliczenie” za grudzień 2020 r. otrzymała kwotę 1893,88 zł netto.

Tytułem „Dodatek C. 19 NFZ za 11.2020-rozliczenie” A. K. otrzymała za listopad 2020 r. kwotę 3212,36 zł netto, zaś tytułem „Dodatek C. 19 NFZ za 12.2020-rozliczenie” za grudzień 2020 r. otrzymała kwotę 1488,76 zł netto.

Wszystkie te kwoty wypłacono w dniu 8.02.2021 r.

Dowód: wyciąg z rachunku M. F. k. 19, 22

wyciąg z rachunku A. K. k. 69, 73 (akta dołączone o pierwotnej sygn. IV P 1490/21)

W związku z wypłatą zaniżonego dodatkowego świadczenia z NFZ M. F. wezwała Syndyka do zapłaty dalszej kwoty pismem z 31.03.2021 r.

W odpowiedzi Syndyk w piśmie z 16.04.2021 r. wskazał, że świadczenie zostało już powódce wypłacone – nastąpiło to na podstawie Zarządzenia Syndyka, ze środków własnych spółki, przed otrzymaniem środków z NFZ. Podkreślił, że niezwłocznie po otrzymaniu środków z NFZ w lutym 2021 r. wypłacił pozostałą część świadczenia, w związku z czym powódka łącznie otrzymała kwotę równą 100% wynagrodzenia, nie wyższą niż 15.000 zł.

W dniu 6.05.2021 r. powódka ponownie wezwała Syndyka do zapłaty.

W odpowiedzi datowanej na 18.04.2021 r., doręczonej powódkom w maju 2021 r., Syndyk podtrzymał stanowisko wskazując, że pracownicy byli na bieżąco informowani przez pracowników działu kadr, że świadczenia covidowe nie będą wypłacane dwukrotnie.

Dowód: wezwania do zapłaty k. 34-35, k. 40-42

pismo Syndyka k. 38-39, 43-45

W związku z wypłatą zaniżonego dodatkowego świadczenia z NFZ A. K. wezwała Syndyka do zapłaty dalszej kwoty pismem z 31.03.2021 r.

W odpowiedzi Syndyk w piśmie z 16.04.2021 r. wskazał, że świadczenie zostało już powódce wypłacone – nastąpiło to na podstawie Zarządzenia Syndyka, ze środków własnych spółki, przed otrzymaniem środków z NFZ. Podkreślił, że niezwłocznie po otrzymaniu środków z NFZ w lutym 2021 r. wypłacił pozostałą część świadczenia, w związku z czym powódka łącznie otrzymała kwotę równą 100% wynagrodzenia, nie wyższą niż 15.000 zł.

W dniu 6.05.2021 r. powódka ponownie wezwała Syndyka do zapłaty.

W odpowiedzi datowanej na 18.04.2021 r., doręczonej powódkom w maju 2021 r., Syndyk podtrzymał stanowisko wskazując, że pracownicy byli na bieżąco informowani przez pracowników działu kadr, że świadczenia covidowe nie będą wypłacane dwukrotnie.

Dowód: wezwania do zapłaty k. 83-84, k. 89-91(akta dołączone o pierwotnej sygn. IV P 1490/21)

pismo Syndyka k. 87-88, 92-94(akta dołączone o pierwotnej sygn. IV P 1490/21)

Średnie miesięczne wynagrodzenie M. F. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 9654,64 zł.

Średnie miesięczne wynagrodzenie A. K. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 3515,28 zł

Dowód: zaświadczenia k. 200, k. 201

### **Sąd Rejonowy zważył, co następuje:**

Powództwa, po ich doprecyzowaniu, były uzasadnione w całości.

W niniejszej sprawie spór między stronami dotyczył okoliczności, czy tzw. dodatek Syndyka wypłacony powódkom na podstawie Zarządzenia Syndyka masy upadłości pozwanej z dnia 30.10.2020 r. (dalej „dodatek Syndyka”) za listopad i grudzień 2020 r. stanowił zaliczkę na poczet dodatku ze środków z NFZ (dalej „dodatek NFZ”). Powódki podnosiły, że były to dwa różne dodatki, przez co dodatek NFZ winien być im wypłacony w całości. Pozwana twierdziła zaś, że



dodatek Syndyka stanowił zaliczkę na poczet dodatku z NFZ, przez co pozwana spełniła już w całości swój obowiązek wypłacenia powódkom dodatku NFZ w wysokości 100% wynagrodzenia za listopad i grudzień 2020 r.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przychylił się do stanowiska powódek.

Zgodnie z art. 80 k.p., za wykonaną pracę przysługuje wynagrodzenie. Źródłem jego wymagalności mogą być umowa między stronami stosunku pracy, przepisy powszechnie obowiązujące albo jednostronna czynność pracodawcy.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że zarówno prawo powódek do uzyskania dodatków ze środków przekazanych pozwanej przez NFZ na podstawie Polecenia Ministra Zdrowia z 1.11.2020 r., jak i wysokość tych dodatków, pozostawały w sprawie bezsporne. Strona pozwana już w odpowiedzi na pozew wskazała, że powódki były w jej ocenie uprawnione do uzyskania tych dodatków i wyliczyła ich wysokość, domagając się oddalenia powództwa jedynie z uwagi na okoliczność, iż dodatki te – jak wskazywała – zostały już powódkom wypłacone w całości. Powódki w świetle dokumentów przedłożonych przez pozwaną zaakceptowały wyliczenia pozwanej, nie podtrzymując żądania pozwów w pozostałej części. Między stronami nie było zatem sporu w zakresie okoliczności, że podstawę prawną przyznania dodatków stanowiła w niniejszej sprawie jednostronna czynność pracodawcy dokonana na podstawie Polecenia Ministra Zdrowia wydanego dla Narodowego Funduszu Zdrowia z 1.11.2020 r., opartego na wskazanych w Poleceniu powszechnie obowiązujących przepisach prawa – art. 42 ustawy z dnia 14.08.2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia funkcjonowania ochrony zdrowia w związku z epidemią (...)19 oraz po jej ustaniu, stanowiąca konsekwencję przekazania pozwanemu szpitalowi konkretnych środków z NFZ na cel wypłaty dla powódek dodatków do wynagrodzenia.

Strona pozwana twierdziła, że sporne dodatki zostały wypłacone powódkom w całości, w trzech ratach – pierwsze dwie w grudniu 2020 r. i w styczniu 2021 r., ostatnia zaś w lutym 2021 r., po uzyskaniu przez pozwaną środków z NFZ. Pozwana podnosiła, że przyznała te dodatki pierwotnie na podstawie Zarządzenia Syndyka z 30.10.2020 r., zaliczkowo, a następnie w lutym 2021 r. wypłaciła powódkom wyrównanie po uzyskaniu środków z NFZ.

Stanowisko pozwanej nie znalazło potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, albowiem brak było podstaw do przyjęcia, że dodatki wypłacone w grudniu 2020 r. i w styczniu 2021 r. stanowiły zaliczkę na poczet dodatków ze środków z NFZ. Przeciwnie – w ocenie Sądu były to inne świadczenia, wypłacone na innej podstawie prawnej, wyliczone w inny sposób, dla innego kręgu podmiotów, za częściowo inny okres, sfinansowane z własnych środków strony pozwanej, dla których nie było żadnych podstaw do uznania ich zaliczkowego charakteru.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że z treści Zarządzenia Syndyka z 30.10.2020 r. nie wynika, by wypłacane na jego podstawie dodatki miały mieć charakter zaliczek na poczet obiecanych wstępnie w tym okresie przez rządzących środków, jakie miały być przekazane szpitalom przez NFZ. W Zarządzeniu nie ma nie tylko odwołania do zaliczkowego charakteru tych dodatków, ale również jakiegokolwiek wskazania, że są to dodatki, które mają być sfinansowane ostatecznie przez NFZ, a nie z własnych środków szpitala. Syndyk oraz współpracujący z nim bezpośrednio świadkowie wskazywali, że nie umieścili takiego odwołania, ponieważ nie było jeszcze żadnych aktów prawnych, na które mogliby się w Zarządzeniu powołać. Wyjaśnienie to jest nie jest jednak zdaniem Sądu logiczne ani przekonujące. Skoro bowiem ówczesny brak podstawy prawnej do przyznania dodatków ze środków z NFZ nie był, wedle tych samych świadków i pozwanego, przeszkodą w wydaniu Zarządzenia i przyznaniu środków pracownikom, to nie było żadnej racjonalnej przyczyny, dla której brak tych przepisów mógłby być racjonalną przeszkodą w umieszczeniu w treści Zarządzenia choćby lakonicznego odwołania do deklarowanego przez Syndyka zaliczkowego charakteru tych dodatków i planu ich późniejszego refinansowania ze środków z NFZ.

Okoliczność, iż w czasie wydania Zarządzenia Syndyka z 30.10.2020 r. istniejące plany przekazania szpitalom dodatkowych środków miały charakter wstępny, zaś zasady, na jakich miały być wypłacane, ani ich ewentualna wysokość, nie były jeszcze znane, potwierdzają zeznania wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków i stron. O tym, że Syndyk wraz ze swoimi współpracownikami samodzielnie, bez żadnego odwołania do zapowiadanych przepisów, ewentualnych projektów lub zapowiedzi medialnych, skonstruował zasady wypłacania dodatków, o których mowa w Zarządzeniu z 30.10.2020 r., świadczy również okoliczność, że konstrukcja dodatków Syndyka

opisanych w Zarządzeniu z 30.10.2020 r. jest zupełnie inna, niż dodatków, jakie ostatecznie zostały przyznane pracownikom ze środków przekazanych przez NFZ. Jak trafnie podnosiły w toku sprawy powódki, dodatki Syndyka były przyznane godzinowo, w kwotach ustalonych przez Syndyka, ale wynegocjowanych z nim przez pracowników, zaś dodatki NFZ – w wysokości 100% wynagrodzenia miesięcznego, nie więcej niż 15.000 zł. Dodatki Syndyka były przyznane i wypłacone za okres od 31.10.2020 r., dodatki NFZ – od 1.11.2020 r. Dodatki Syndyka dotyczyły całego personelu szpitala, zarówno tzw. personelu białego, wykonującego zawody medyczne i mającego kontakt z osobami zakażonymi, jak i jak i niewykonującego zawodów medycznych i nie mającego bezpośredniego kontaktu z zakażonymi - w tym Administracji, Działu Technicznego itd., podczas gdy środki z NFZ były przekazane na dodatki dla osób, które wykonują zawody medyczne i uczestniczą w udzielaniu świadczeń zdrowotnych oraz mają bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i zakażeniem wirusem (...)19, udzielają świadczeń zdrowotnych w jednostkach Pogotowia lub izbach przyjęć albo wykonują czynności diagnostyki laboratoryjnej.

Strona pozwana podnosiła, że jeszcze przed wypłatą dodatków informowała pracowników, w tym powódki, o zaliczkowym charakterze dodatków Syndyka, o planach zaliczenia dodatków Syndyka na poczet dodatków z NFZ, a także o tym, że dodatki nie będą wypłacane „podwójnie”. Powoływała się na treść rzekomych rozmów z pracownikami, w tym rozmów telefonicznych, a także na wydanie przez Syndyka Zarządzenia z dnia 1.11.2020 r. o zmianie zarządzenia z 30.10.2020 r. i udostępnieniu go pracownikom przez wywieszenie go na tablicy ogłoszeń w sposób zwyczajowo przyjęty u pozwanej. Powódki zaprzeczały, by wiedziały o zaliczkowym charakterze dodatków przyznanych Zarządzeniem z 30.10.2020 r. oraz podkreślały, że nie miały żadnej wiedzy o wydaniu Zarządzenia z 1.11.2020 r. aż do otrzymania odpowiedzi na pozew przez pierwszą osobę, która wytoczyła powództwo o te dodatki.

Stanowisko strony pozwanej w tym zakresie nie znalazło żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Ani powódki, ani świadkowie – za wyjątkiem B. G. i J. W. – nie potwierdzili, by mieli wiedzę o wydaniu przez Syndyka Zarządzenia z 1.11.2020 r. Co więcej – świadek B. G. wskazał, że Zarządzenie z 1.11.2020 r. zostało ukończone dopiero w grudniu 2020 r., albowiem zmieniały się wówczas przepisy prawa i był problem ze sformułowaniem Zarządzenia. Świadek O.-W. oraz Syndyk P. M. wskazywali, że Zarządzenie z 1.11.2020 r. zostało wydane w listopadzie, ale w dacie późniejszej niż w nim wskazana. Żaden ze świadków ani pozwany nie był w stanie wskazać rzeczywistej daty ukończenia i podpisania przez Syndyka oraz ogłoszenia spornego zarządzenia. Co istotne - na fakt wydania ani na treść Zarządzenia z 1.11.2020 r. pozwana nie powoływała się w żadnych pismach kierowanych do pracowników, a dotyczących wypłaty dodatków. W tych okolicznościach za stuprocentowo pewny można uznać jedynie fakt wydania Zarządzenia przed sporządzeniem odpowiedzi na pozew w procesie z powództwa pierwszego z pracowników domagających się wypłaty dodatków ze środków z NFZ w pełnej wysokości. Nawet jeśli Zarządzenie zostało ukończone – jak wskazywali świadek O.-W. i Syndyk, jeszcze w listopadzie 2020 r., albo – jak wskazywał świadek G. – w grudniu 2020 r. - nie ma na tę okoliczność żadnych pisemnych dowodów.

Jeśli Zarządzenie wydano na przełomie listopada i grudnia 2020 r. niezrozumiałym jest, dlaczego - inaczej niż Zarządzenie z 30.10.2020 r. – Zarządzenie datowane na 1.11.2020 r. nie zostało, co jest bezsporne, nigdy przesłane pracownikom mailowo. Inaczej niż Zarządzenie z 30.10.2020, Zarządzenie z 1.11.2020 r. nie zostało również nigdy udostępnione powódkom w dyżurce. Okoliczność, że świadek G. – jak zeznał – wywiesił zarządzenie w niewiadomej dacie na tablicy ogłoszeń, nie stanowi wystarczającego powiadomienia pracowników o wydaniu tego Zarządzenia w sytuacji, gdy z uwagi na ograniczenia covidowe pracownicy nie mieli do tej tablicy dostępu w spornym okresie, a komunikacja z Administracją następowała zdalnie lub przez specjalną skrzynkę. Fakt, że na jednym z przedstawionych w niniejszym procesie egzemplarzy Zarządzenia z 1.11.2020 r. znajduje się pieczęć związku zawodowego, również nie świadczy o przekazaniu pracownikom informacji o wydaniu Zarządzenia ani o dacie ewentualnego przekazania tej informacji pracownikom. Przesłuchany w charakterze świadka ówczesny przewodniczący związku (...), który prawdopodobnie umieścił pieczęć na Zarządzeniu, nie pamiętał żadnych okoliczności istotnych dla sprawy. Co więcej – świadek ten wskazał, że sprawdził datę zarządzenia i w tej dacie je opieczętował, ponieważ „zawsze sprawdza daty”. Podczas gdy z okoliczności sprawy wynika jednoznacznie, że Zarządzenie Syndyka datowane na 1.11.2020 r. w dniu 1.11.2020 r. bezspornie nie istniało, jego sporządzenie zostało bowiem ukończone najwcześniej ok. miesiąca później. Świadek ten nie mógł również odnaleźć owego Zarządzenia wśród dokumentów przechowywanych przez związki

zawodowe. Nie umiał także wskazać, czy w przypadku odnalezienia Zarządzenia można byłoby ustalić, w jakiej dacie wpłynęło do związków (czy zawierałoby prezentatę). Zeznania tego świadka były zatem niewiarygodne w zakresie daty okazania mu Zarządzenia z 1.11.2020 r. celem opieczętowania, zaś w pozostałym zakresie – nieprzydatne dla rozstrzygnięcia.

Nie umknęło również uwadze Sądu, że pomimo prowadzenia przez obie powódki, a także innych pracowników, w tym świadków przesłuchiwanym w niniejszej sprawie, przedprocesowej korespondencji z Syndykiem w kwestii przyczyny niewypłacenia pracownikom dodatków NFZ w pełnej wysokości wynikającej z wysokości środków przekazanych z NFZ, Syndyk w żadnej z udzielonych pracownikom odpowiedzi nie powołał się na fakt wydania Zarządzenia z 1.11.2020 r. Wyjaśnienia Syndyka co do przyczyn niepowołania się na to zarządzenie we wcześniejszej korespondencji z powódkami były nieprzekonujące, w szczególności w świetle wskazania tego Zarządzenia w odpowiedzi na pozew jako jednego z najistotniejszych dowodów w sprawie.

Nade wszystko podkreślić zaś należy, że nawet gdyby Zarządzenie Syndyka z 1.11.2020 r. zostało powódkom przedstawione – doręczone lub ogłoszone w sposób, który umożliwiłby im zapoznanie się z jego treścią - na początku grudnia 2020 r., to nadal okoliczność ta nie miałaby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Syndyk nie mógł bowiem najpierw przyznać dodatków na zasadach określonych w Zarządzeniu z 30.10.2020 r., a następnie „zaliczyć” ich bez zgody pracowników na inne, należne im bezspornie świadczenia, na które otrzymał w styczniu – lutym 2021 r. środki z NFZ. Czynność taka stanowi niezgodne z prawem - w szczególności z treścią art. 87 k.p. - potrącenie z wynagrodzenia pracownika. Aby z kwot bezspornie należnych powódkom dodatków ze środków z NFZ dokonać skutecznie potrącenia dodatków wypłaconych jako dodatki Syndyka, dodatki Syndyka musiałyby mieć jednoznacznie charakter zaliczki na poczet dodatków z NFZ, albo Syndyk musiałby uzyskać na potrącenie zgodę każdego z pracowników. Żadna z tych okoliczności nie została zaś w sprawie wykazana. Zgoda pracowników na potrącenie bezspornie nie została udzielona, zaś rzekomy zaliczkowy charakter dodatków Syndyka nie wynika ani z treści Zarządzenia z 30.10.2020 r., ani z zeznań powódek i licznych świadków co do przebiegu rozmów z Syndykiem przed wydaniem Zarządzenia z 30.10.2020 r.

W ocenie Sądu w świetle zgodnych w tym zakresie zeznań wszystkich świadków i obu stron, uprawnione jest ustalenie, że Syndyk, który dostrzegając, że wynagrodzenia pracowników pozwanej nie są adekwatne, starał się w drugiej połowie 2020 r. utrzymać zatrudnienie w upadłej spółce, nie dopuścić do zaprzestania udzielania przez nią świadczeń medycznych, a następnie sprzedać przedsiębiorstwo po jak najkorzystniejszej cenie, tak, by zaspokoić wierzycieli, utrzymać miejsca pracy, a przede wszystkim – kontynuować wykonywanie świadczeń medycznych dla pacjentów. W tym celu, pomimo upadłości spółki, wygosponarował pieniądze na podwyżki, a następnie, po wyznaczeniu szpitala przez Wojewodę (...) jako szpitala jednoimiennego – dla pacjentów covidowych – i znacznym pogłębieniu z tego powodu problemów upadłego szpitala z uwagi na panikę personelu, liczne zwolnienia lekarskie pracowników oraz problemy kadrowe i organizacyjne, przyznał pracownikom dodatki mocą Zarządzenia z 30.10.2020 r. Spowodowało to uspokojenie nastrojów i pozostanie pracowników w pracy.

Nie ulega wątpliwości, że dodatki Syndyka zostały przyznane pracownikom w okresie, kiedy w mediach pojawiły się informacje o planach przekazania przez rządzących dodatkowych środków z NFZ dla podmiotów świadczącym usługi medyczne z przeznaczeniem na dodatki do wynagrodzenia dla personelu zajmującego się pacjentami zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie wirusem (...)19. Nie ulega również wątpliwości, że w dniu 26.10.2020 r., kiedy odbyło się zabranie z pracownikami, jak również w dniu 30.10.2020 r., kiedy Syndyk wydał Zarządzenie o przyznaniu dodatków i ustalił przesłanki i wysokość ich wypłacania, ani Syndyk ani pracownicy Centrum, nie mieli wiedzy o tym, czy na pewno, a jeśli tak – kiedy, na jakich zasadach i w jakiej wysokości środki na dodatki z NFZ zostaną rzeczywiście przekazane pozwanemu szpitalowi. Syndyk sam wygosponarował środki i przyznał je w formie dodatku wszystkim pracownikom upadłej spółki.

Jeśli intencją Syndyka było od początku nadanie dodatkowi wskazanym w Zarządzeniu z 30.10.2020 r. zaliczkowego charakteru, jeśli – jak wskazywali świadkowie G., O. – W., a także Z. – miały miejsce na ten temat jakieś rozmowy (nota bene nie jest jasne, czy spotkania, na których toczyły się te rozmowy, miały miejsce przed wydaniem Polecenia

Ministra, czy przed, jaki miały charakter i kto w nich ostatecznie uczestniczył), to informacja taka winna być również jednoznacznie przekazana pozostałym pracownikom pozwanej. W ocenie Sądu Rejonowego zaliczkowy charakter dodatków Syndyka winien być jasny od początku, i powinien zostać określony i przekazany pracownikom najpóźniej w chwili wydania Zarządzenia z 30.10.2020 r., jako element jego treści.

Za niedopuszczalne uznać należy nadawanie w późniejszym terminie przyznanemu wcześniej na określonych zasadach świadczeniu innego charakteru niż wynika z przyznającego je aktu. Nieskuteczne jest zaliczenie tego świadczenia na poczet świadczenia mającego podobny cel, ale należnego na innej podstawie prawnej i z innego tytułu, wymagalnego w innym, znacznie późniejszym terminie, inaczej naliczonego, finansowanego z innych źródeł.

Stanowisko świadków G. i O.–W. i oparte na ich zeznaniach stanowisko pozwanego, zgodnie z którym pracownicy wiedzieli, że dodatek Syndyka będzie jedynie zaliczką na poczet dodatku z NFZ, że byli o tym informowani telefonicznie, i podczas spotkań, a także twierdzenia, że pracownicy znali treść Zarządzenia z 1.11.2020 r., ponieważ było im udostępnione przez wywieszenie na tablicy, nie znalazły żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Nie potwierdzili tej okoliczności świadkowie przesłuchani w sprawie na wniosek powódek, w szczególności inne zatrudnione u pozwanej pielęgniarki, ani wnioskowany przez pozwaną świadek M. Z. – dyrektor do spraw medycznych, który wprost wskazał, że o drugim zarządzeniu nic nie wiedział.

Jedynie na marginesie dodać należy, że przyjęcie argumentacji, iż dodatki Syndyka dla tzw. personelu białego miały charakter zaliczki na poczet środków, na które pozwana dostanie pieniądze NFZ, zaś zaliczki dla pozostałego personelu, nie mającego kontaktu z pacjentami, miały być finansowane w całości ze środków upadłej spółki, prowadziłyby do nielogicznych i niemożliwych do zaakceptowania wniosków. Oznaczałoby to bowiem, że w sytuacji niedoborów kadrowych pracowników wykonujących zawody medyczne, ich licznych obaw i dużego obciążenia w warunkach epidemii, Syndyk z własnych środków spółki sfinansował jedynie dodatki dla osób, które nie wykonywały zawodów medycznych i nie miały kontaktu ani z zakażonymi pacjentami, ani z obsługujących ich personelem, zaś na dodatki dla osób najbardziej narażonych i obciążonych, żadnych dodatkowych pieniędzy nie zabezpieczył.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja w pozwanej spółce pod koniec 2020 r. z uwagi na jej upadłość była bardzo trudna, Syndyk postępował więc racjonalnie i prawidłowo starając się utrzymać personel do czasu sprzedania przedsiębiorstwa. Zmiana szpitala w jednoimienny jeszcze bardziej pogłębiła istniejące problemy, przez co jedynym sposobem na utrzymanie zmęczonego, zdziśiatkowanego, niedofinansowanego i przestraszonego perspektywą pracy z pacjentami covidowymi w nieprzygotowanej jednostce personelu, była wypłata dodatków wszystkim pracownikom w celu utrzymania działania szpitala. Taki cel miały w ocenie Sądu dodatki Syndyka wynikające z Zarządzenia z 30.10.2020 r. Jeszcze w październiku 2020 r. zapadła decyzja o ich przyznaniu i sfinansowaniu ze środków pozwanego, a także o ustalonych przez Syndyka zasadach ich wypłaty. Miały one samodzielny charakter i swoistą konstrukcję, i – wbrew stanowisku strony pozwanej - nie stanowiły one w ocenie Sądu zaliczki na poczet żadnych innych składników wynagrodzenia. Jeśli zaś w zamiśle Syndyka miały taką zaliczkę stanowić, to dla ustalenia ich zaliczkowego charakteru konieczne było w ocenie Sądu zawarcie jednoznacznej informacji o charakterze tych dodatków już w Zarządzeniu z 30.10.2020 r., kreującym podstawę ich przyznania pracownikom.

Ustalenia faktyczne niniejszej sprawy Sąd oparł na dowodach z dokumentów, których wiarygodności – poza Zarządzeniem Syndyka z dnia 1.11.2020 r. - nie kwestionowała żadna ze stron. W zakresie Zarządzenia Syndyka z 1.11.2020 r. Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków i stron, że zostało ono sporządzone w nieustalonej dacie, najprawdopodobniej na przełomie listopada i grudnia 2020 r. (na pewno nie wcześniej), i że nie zostało ono prawidłowo ogłoszone ani w jakiegokolwiek innej formie przekazane powódkom. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków M. G., M. Z., M. W. i B. B., albowiem zeznania tych świadków były logiczne, spójne, spontaniczne i wiarygodne, a także znajdowały potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy, w tym dowodach z dokumentów. Świadkowie nie potwierdzili, by mieli wiedzę o zaliczkowym charakterze dodatków Syndyka ani o wydaniu Zarządzenia z 1.11.2020 r. Za częściowo niewiarygodne Sąd uznał zeznania B. G., J. W. i J. J., albowiem ich zeznania były częściowo wzajemnie sprzeczne - w zakresie twierdzeń co do daty sporządzenia Zarządzenia z 1.11.2020 r. oraz dostępu pozostałych pracowników szpitala do oddziału administracji i tablicy ogłoszeń w spornym okresie - a także

sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków i stron oraz zgromadzonymi dokumentami w zakresie twierdzeń o rzekomym poinformowaniu pracowników o wydaniu Zarządzenia z 1.11.2020 r. i wiedzy pracowników o zaliczkowym charakterze dodatków wypłaconych w grudniu 2020 r. i styczniu 2021 r. Sąd nie dał wiary, że pracownicy pozwanej byli informowani o zaliczkowym charakterze dodatków Syndyka i że byli skutecznie powiadomieni o wydaniu Zarządzenia z 1.11.2020 r. Bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy i kiedy B. G. wywiesił treść zarządzenia na tablicy ogłoszeń, skoro pracownicy nie mieli do niej dostępu z uwagi na ograniczenia covidowe. Bez znaczenia pozostaje również okoliczność, czy Zarządzenie z 1.11.2020 r. powstało – jak wskazywał B. G., w grudniu 2020 r., czy – jak twierdził świadek O. – W. oraz Syndyk – jeszcze w listopadzie 2020 r., czy też jeszcze później, Zarządzenie to nie zostało bowiem w ocenie Sądu ogłoszone ani doręczone powódkom. Zeznania świadka J. J., byłego przewodniczącego związku zawodowego, były w znacznej mierze nieprzydatne dla rozstrzygnięcia, świadek bowiem nie pamiętał istotnych dla postępowania zdarzeń, a nadto wskazywał, że na pewno przed opieczętowaniem Zarządzenia sprawdził jego datę, więc musiał je opieczetować w dniu 1.11.2020 r., co jest sprzeczne z całym pozostałym materiałem dowodowym sprawy, w tym zeznaniami świadków G., O.–W. oraz wyjaśnieniami Syndyka, którzy choć nie byli zgodni co do daty zakończenia sporządzania Zarządzenia, przyznali jednak zgodnie, że w dacie 1.11.2020 r. Zarządzenie to jeszcze nie istniało.

Wyjaśnienia powódek jako konsekwentne, spontaniczne, logiczne i znajdujące poparcie w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, Sąd uznał za wiarygodne w całości. Za wiarygodne w przeważającej części Sąd uznał również wyjaśnienia pozwanej, nie dając mu jednak wiary w zakresie, w jakim zapewniał, że pracownicy pozwanej byli informowani i od początku wiedzieli o zaliczkowym charakterze wypłaconych w grudniu 2020 r. i styczniu 2021 r. dodatków Syndyka. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy bowiem uznać za niewątpliwie, że informacje o zaliczkowym charakterze dodatków Syndyka nie zostały przekazane pracownikom, w szczególności powódkom.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził na rzecz powódki M. F. od strony pozwanej Syndyka Masy Upadłości (...) Centrum Medycznego Spółka z.o.o. z siedzibą w S. kwotę 9.720,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia (pkt I wyroku) oraz zasądził na rzecz powódki A. K. od strony pozwanej (...) Spółka z.o.o. z siedzibą w S. kwotę 9.411,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.04.2021 r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia (pkt VI wyroku). O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwów, mając na względzie wymagalność roszczeń w świetle ostatniej odmowy wypłaty dodatków przez Syndyka na wezwanie powódek.

Wobec doprecyzowania powództw, a tym samym częściowego cofnięcia pozwów po zapoznaniu się przez powódki z dokumentami i wyliczeniami pozwanej Sąd w punkcie II i VII w pozostałym zakresie, a jakim powództwa zostały cofnięte, postępowanie w sprawie z powództwa M. F. i A. K. umorzył.

W punkcie III i VIII Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz każdej z powódek należne im kwoty 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z par. 2 pkt 4 w zw. z par. 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, przyznając powódkom całość kosztów, albowiem powódki uległy tylko co do nieznacznej części swoich roszczeń, a nadto wyliczenie dodatków zależało od dokonania obrachunku i wymagało wiedzy kadrowo-księgowej.

W punkcie IV i IX pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi w obu sprawach Sąd obciążył Skarb Państwa z uwagi na sytuację finansową upadłej pozwanej.

W punkcie V wyrokowi w punkcie I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 9.654,64 zł, zaś w punkcie X wyrokowi w punkcie VI Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.515,28 zł na podstawie art.466 (1) k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.